

[Jens Thomsen.]

urimelige Afgifter, skulde Importen fra Tyskland belastes med en lignende Afgift til Fordel for de danske Eksportvarer.

De udenlandske Varer behøver ikke at blive dyrere for de danske Forbrugere gennem disse Foranstaltninger, thi Monopolindehaverne af Valutaattesterne og Beskyttelsesforanstaltningerne har for længst gennemført denne Varefordyrelse. Men selv om den ublu Varefordyrelse derigennem skulde begrænses, selv om Produktionen af nye Millionærer ved disse Foranstaltninger skulde begrænses, var der ingen Ulykke deri; det er en landsskadelig Politik ved kunstige Foranstaltninger at give enkelte næringsdrivende Adgang til at brandskatte de almindelige Forbrugere.

Handelsaftalerne har livsvigtig Betydning for Landbruget, og det er nødvendigt for hele Landets Økonomi, at det nuværende usunde Monopolsystem med Brandskatning af Forbrugerne bringes til Ophør, men det er ogsaa nødvendigt, at Befolkningens nuværende Mistænksomhed over for Landets Repræsentanter ved Handelsaftalerne fjernes. Saa længe Landets Udenrigsminister og Landbrugets Tillidsmand af politiske Bevæggrunde kan give modstridende Oplysninger om betydelige Handlinger, kan Befolkningens Tillid ikke tilvejebringes. For at faa troværdige Oplysninger om Forholdene og for at faa Tillidsforholdet til Landets Repræsentanter tilvejebragt foreslaar vi, at der gives Landbruget 3 Repræsentanter i Forhandlingsdelegationen, der faar Adgang til at følge alle Forhandlingerne om Handelsaftalerne, saaledes at alle Skrivelserne desangaaende bliver dem forelagt og de faar Medbestemmelsesret om alle Beslutninger. De 3 Repræsentanter bør udpeges; en af Andelsmejerierne, en af Andelslagterierne og en af Andelskreatursalgforeningerne. Under Forudsætning af, at disse Repræsentanter faar den fornødne Indflydelse, vil de give Befolkningen rigtige Oplysninger, Oplysninger, der ikke vildleder som de hidtidige Oplysninger, der tilsigter partipolitiske Formaal paa Sandhedens Bekostning.

Vi beklager meget, at Handelsaftalerne lægges saadan til Rette, at den private Vareudveksling vanskeliggøres. Vi erkender den højtærede Udenrigsministers gode Egenskaber, der vel navnlig kommer til sin Ret i Genève, men for at være en praktisk Forretningsmand er der vel ingen, der vil mistænke Ministeren. Det vilde være til stor Gavn for Landet, om det private Initiativ og den private Vareudveksling kunde faa bedre Arbejdsvilkaar. Hvis Landbruget

kunde faa Ret til Vareudveksling, saa det kunde faa hele Eksportværdien for sine Varer, vilde de rigtige Priser derigennem kunne tilvejebringes.

Valutaattesterne indeholder en stor Værdi; denne Værdi foraarsages af Valutarestriktionerne. Det er jo ikke saadan, at Værdierne skabes af Valutakontoret, det er en Værdi, der tages af Eksportvarenes Værdi. Valutaattesternes Udstedelse er fuldkommen afhængig af Eksporten. Standser denne, standser ogsaa Udstedelsen af Valutaattester.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte under Forhandlingerne om Valutaloven, at vi har en vis Højkonjunktur her i Landet, som Regeringen nu vil bremse med Diskontoforhøjelse, og det ærede Medlem Hr. Bindselev udtalte forleden ved Københavns Kommunes Budgetbehandling, at Højkonjunktoren har frelst Hovedstaden fra økonomisk Sammenbrud. Tænk alvorligt over dette Modsætningsforhold, Fattigdom paa Landet og Højkonjunktur i Hovedstaden, og tænk saa over, hvorfra denne Højkonjunktur stammer. Det er gennem Udnyttelsen af Handelsaftalerne med Tilbehør, at den højtærede Regering har berøvet Landdistrikterne 2 000 Mill. Kr. af Formuerne og berøvet Landbruget Mulighederne for at opnaa en beskedent Løn for et samfundsnødvendigt Arbejde, for at skabe den Højkonjunktur, som efter de gode Konservatives Mening har frelst Københavns Kommunes Økonomi.

Sandheden er den, at der i dette Land ikke findes anden Højkonjunktur end den, der fremkaldes med de Værdier, som berøves Eksporterhvervene og foræres til Monopolindehaverne ved Valutaattester og Beskyttelsesforanstaltninger. Kan Landbruget gennem Handelsaftalerne faa Ret til Vareudveksling og derigennem frigøre sig for dette legale Røveri, vil det have tilfredsstillende Arbejdsvilkaar, og Landbruget vil da have bedre Arbejdsmuligheder end Industrien. Landbruget vil da være i Stand til at betale bedre Lønninger end Industrien.

Vi har ikke noget imod, at der ydes en rimelig Beskyttelse til Industrien, saa der kan skaffes Beskæftigelse og Løn for Arbejdet, men den urimelige Beskyttelse, der skaffer Højkonjunktur i de beskyttede Erhverv, samtidig med at der ikke kan opnaas Løn for samfundsnødvendigt Arbejde i det Erhverv, som man berøver Værdierne for at skabe Højkonjunktur med dem, har vi noget imod. Vi maa paa det skarpeste protestere imod den Politik, der foraarsager